

Ağlama şəhidlərə

O ölüm ölüm deyil,
Ölümlərə ölümdü.
Köləlik ucbatından
Vətən belə bölündü,
Torpaq belə bölündü.
O ölümə dəyərmə
Mən qorxağın həyatı?
O ölümün kökündə
Qəhrəmanlıq boy atır.
Gəl Şəhid qəbri üstə
Zülüm-zülüm ağlama.
Mənim sonam, ağlama,
Mənim gülüm, ağlama.
Heç kimin sinəsində
Bu boyda dağlar olmaz.
Qəhrəman bir millətin
Anası ağlar olmaz.
O qorxub-çəkinməyib
Bircə qaşığı qanından.
Bu torpağın naminə
Keçib şirin canından.
Sən onu kişi kimi
Ziyarət et, sal yada
Qeyrət üstə ölənə
Ölüm yoxdu dünyada.
Şəhid ömrü bu yurdun

Öz ömrünə calandı.
Bu ömrün qarşısında
Əbədiyyət yalandı...
Millətin millət olsa,
Torpağın torpaq olsa..
Gəl, şübhəni yığışdır
Şəhidlik zirvəsinə
Ucalmazdı bu millət
övladı qorxaq olsa...
Yağı, mənə ölüm yox,
Ölən sənsən bəlkə də.
Şəhid qəbri çoxalır
Günü-gündən ölkədə..
Bir gün səni əyəcək
O qəbirdən çıxanlar.
Bu zülümdən, zillətdən
Bu cəbirdən çıxanlar...
Torpağını əyninə
Geyinənlər basılmaz.
Öz şəhid ömrü ilə
Öyünənlər basılmaz.
Oğlu ölən ağlayar,
Öldürülən ağlamaz.
Bu qisası mərd ana
Qiyamətə saxlamaz.
Gəl şəhid qəbri üstə
Zülüm-zülüm ağlama.
Mənim sonam, ağlama,

Mənim gülüm, ağlama.

Dışınla sök, parçala,

Yolunda dağlar olsa.

Millət qəhrəman olmaz

Anası ağlar olsa.

Ələkbərli M. Ağlama şəhidlərə : şeir // Azərbaycan harayı. - Bakı : Respublika Xatirə Kitabı Redaksiyası, 2002. - S.206-211.